

ת"פ 28477/02/13 - מדינת ישראל נגד מוצטפא חליף

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28477-02-13 מדינת ישראל נ' חליף(עציר)

לפני
בעניין: כב' השופט מרדכי כדורי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוצטפא חליף (עציר)

הנאשם

גזר דין

הרקע:

הנאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות הבאות: שהיה בלתי חוקית בישראל לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב - 1952, קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ניסיון גניבת רכב לפי סעיף 413ב(א) + סעיף 25 לחוק (2 עבירות), גניבה מרכב לפי סעיף 413ד(א) לחוק (3 עבירות), חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413ה לחוק העונשין (4 עבירות), התפרצות לרכב בכוונה לבצע גניבה או פשע לפי סעיף 413 סיפא + סעיף 25 לחוק וגניבת רכב לפי סעיף 413ב(א) לחוק.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם, תושב הרשות הפלסטינאית, קשר קשר עם 4 תושבי שטחים נוספים, לביצוע עבירות רכב בירושלים. הנאשם והאחרים הצטיידו בכלי פריצה ביצעו חלוקת תפקידים מוקדמת ביניהם.

הנאשם ושניים מתושבי השטחים הנוספים הנ"ל (להלן: "האחרים") פעלו בשכונת ארמון הנציב בירושלים מיום 9/12/2012 בשעות הערב, ועד ליום 10/12/2012 בשעות הבוקר, וביצעו מעשי עבירה כמפורט להלן:

אישום מס' 1:

הנאשם, אשר שהה בישראל שלא כדון, והאחרים ניסו לגנוב רכב מסוג פיאת פונטו, הרסו ופגעו בו במזיד וגנבו מתוכו רכוש.

הנאשם והאחרים משכו את הדלת הקדמית ימנית של הרכב ועיקמו אותה. לאחר שלא הצליחו להניע את הרכב הם גנבו מתוכו רדיו דיסק ושני מעילים.

אישום מס' 2:

הנאשם והאחרים ניסו לגנוב רכב מסוג מאזדה לנטיס, הרסו או פגעו בו במזיד וגנבו מתוכו רכוש. בעת שהנאשם עמד בקרבת מקום ותצפת, שברו האחרים אחד מחלונות הרכב, פתחו את דלת הרכב וניסו להניע אותו. אחד האחרים עקר את מושב הרכב, וחיבר את חוטי משאבת הדלק למנורת הרכב בניסיון להניעו. משלא הצליחו להניע את הרכב עזבו חברי החוליה את המקום.

אישום מס' 3:

הנאשם והאחרים התפרצו לרכב מסוג טויוטה. האחרים פעלו לניפוץ חלון הרכב וכניסה לתוכו, וגנבו מתוכו רדיו דיסק ומסך DVD, זאת בזמן שהנאשם עמד בקרבת מקום ותצפת.

אישום מס' 6:

הנאשם והאחרים התפרצו לרכב מסוג טויוטה, פגעו ברכב במזיד וגנבו מתוכו רכוש. האחרים פתחו את דלתות הרכב שהיו סגורות אך לא נעולות, עקרו מתוכו, תוך גרימת נזק, את מכשיר הרדיו דיסק וגנבו את מכשיר הרדיו דיסק וכן החסן נייד (דיסק און קי). הנאשם עמד בקרבת מקום ותצפת.

אישום מס' 7:

הנאשם והאחרים ניסו להתפרץ לרכב מסוג וולוו, והרסו או פגעו בו במזיד. חברי החוליה עיקמו את דלת הרכב, אך עזבו את המקום לאחר שלא הצליחו להיכנס לרכב.

אישום מס' 10:

הנאשם והאחרים התפרצו לרכב מסוג פולקסווגן פולו, גרמו לו נזק במזיד וגנבו מתוכו רכוש. האחרים פעלו לניפוץ אחד מחלונות הרכב וכניסה לתוכו, ועקרו ממנו וגנבו מתוכו מכשיר רדיו דיסק ומסך DVD, תוך שגרמו נזק לרכב. הנאשם עמד בקרבת מקום ותצפת.

אישום מס' 11:

הנאשם והאחרים גנבו רכב מסוג מיצובישי. בזמן שהנאשם עמד בקרבת מקום ותצפת, האחרים נכנסו לרכב, שברו את

מערכת ההנעה והניעו את הרכב. לאחר מכן נסעו חברי החוליה לבית לחם, שם מכרו את הרכב.

טיעונים לעונש:

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר למשך 7 שנים, ומאסר על תנאי.

לטענת המאשימה, הנאשם והאחרים עברו מרכב לרכב וזרעו הרס רב, ללא מורא ומבלי לבחול באמצעים, הכל בניסיון לשלשל לכיסם רווחים.

המאשימה טענה כי לנאשם חלק מרכזי בפעילות העבריינית, שכן החוליה פעלה כגוף אחד, תוך חלוקת תפקידים בין חבריה. לרוב, הנאשם שימש כתצפיתן, אך לעיתים השתתף באופן אקטיבי ממש.

המאשימה הדגישה כי הנאשם הינו תושב שטחים שנכנס לארץ לצורך פעילותו העבריינית, פגע בלילה אחד ברכושם של אזרחי המדינה ונמלט חזרה לשטחים.

לטענתה, יש להביא בחשבון את ההתארגנות, התכנון המוקדם, היקף פעילותה של החוליה והיקף הנזקים שגרמה.

המאשימה ציינה כי תופעת גניבת רכב היא תופעה נפוצה, אשר לשם מאבק בה מקצות רשויות אכיפת החוק משאבים רבים. מדובר בעבירה קלה יחסית לביצוע, ובמקרה של הימלטות לשטחים קיים סיכוי קלוש בלבד לתפיסתו של העבריין.

ואמנם, לאחר מעשה נמלט הנאשם לשטחי הרשות הפלסטינית, ונתפס רק לאחר שהופלל על ידי עד מדינה.

עוד טענה המאשימה כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהאישומים בהם הורשע הנאשם, שכן מדובר בכלי רכב שונים, בקורבנות עבירה שונים ובמקרים נפרדים.

המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל, בין היתר, עבירות קודמות של שהייה בישראל שלא כדין.

המאשימה ציינה עוד כי עד המדינה, שהיה שותף בכל העבירות בהם הנאשם הורשע, נידון לעונש מאסר למשך 22 חודשים. עם זאת הטעימה המאשימה כי אין להקיש מעונשו של עד המדינה לעונשו של הנאשם, שכן הראשון סייע ללכידתם של מעורבים אחרים והבאתם לדין.

הסניגור מצדו ביקש שעונש המאסר שיוטל על הנאשם לא יעלה על 20 חודשים.

בטיעונו ציין הסניגור כי הנאשם הינו בחור צעיר, וכי כל העבירות בוצעו במהלך לילה אחד.

לטענת ב"כ הנאשם, לאחר ביצוע העבירות שב הנאשם לביתו הסמוך לבית לחם, ומאז לא עבר כל עבירה, למעט כניסה לישראל שלא כדין.

לטענת הסניגור, הנאשם גדל בבית עני ביותר, בתנאי מצוקה קשים, כאשר אביו חולה לב המתקשה לצאת מהבית.

עוד טען הסניגור כי הנאשם ביצע את מעשי העבירה על מנת לקנות חשיש, כי הנאשם היה הצעיר בין חברי החוליה וכי בכל המקרים הוא שימש כתצפיתן בלבד ולא נגע בידיו ברכוש שנגנב. גם בשני המקרים בהם הנאשם משך ועיקם את דלתות כלי הרכב אליהם ניסה לפרוץ, הוא לא נכנס בסופו של דבר לכלי הרכב.

הסניגור הוסיף וטען כי מדובר באירוע אחד מתמשך, שכן כל מעשי העבירה בוצעו במהלך לילה אחד, וכי עד המדינה, שהורשע באישומים רבים מאלו בהם הורשע הנאשם, נידון לעונש מאסר של 22 חודשים בלבד.

הסניגור הדגיש את הודאתו של הנאשם בבית המשפט ואת האחריות שלקח על עצמו והחרטה שהביע, כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

הנאשם פנה לבית המשפט, הביע חרטה על מעשיו והצהיר כי למד את הלקח.

תסקיר שירות המבחן:

שירות המבחן פירט בתסקירו את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, ובכלל זאת את המצוקה הכלכלית של משפחתו ואת חשיפתו של הנאשם לעבריינות מגיל צעיר.

שירות המבחן ציין כי הנאשם לקח אחריות חלקית בלבד על ביצוע העבירות, טען כי נגרר אחר חבריו ושימש כנהג בלבד בעוד חבריו ביצעו את ההתפרצויות, וכי ביצע את המעשים תחת השפעת סמים ועל מנת לממן את רכישתם.

שירות המבחן מעריך כי קיים סיכון להישנות מעורבותו של הנאשם בפלילים, אך גם כי קיימים גורמי סיכוי לשיקומו.

דין והכרעה:

מעשי העבירה שביצע הנאשם בוצעו אומנם במהלך לילה אחד. למרות זאת, נראה לי כי העבירות שביצע הנאשם אינן מהוות אירוע אחד. בכל אחד מן האירועים פגע הנאשם במעשיו בקורבנות שונים ובכלי רכב שונים, והתוצאות של העבירות שונות מאירוע לאירוע.

כל אחד ממעשי העבירה עומד אפוא בפני עצמו, ואין מנוס מלקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אירוע.

סמיכות הזמנים שבין האירועים, והעובדה שכל מעשי העבירה בוצעו במהלך לילה אחד, יובאו בחשבון במסגרת גזירת העונש הכולל.

כפי שנקבע לא פעם, הערכים המוגנים על ידי חוק הכניסה לישראל הינם ריבונותה של מדינת ישראל ושמירה על שלומם וביטחונם של אזרחי המדינה. בנוסף מגן החוק על רכושם של תושבי המדינה, שכן כניסה לארץ בניגוד לחוק

יוצרת סיכון להוצאת רכוש, שניטל מבעליו שלא כדין, אל מחוץ לשטחה הריבוני של המדינה.

בענייננו התממש הסיכון הלכה למעשה. הנאשם, שנכנס לישראל שלא כדין, אכן פגע ברכושם של תושבי המדינה, פגיעה משמעותית וניכרת, גם אם בדרגות חומרה שונות.

עבירות הרכב פוגעות הן בפרט והן בחברה בכללותה. עברות אלו פוגעות בקניינו של בעל הרכב ובמרחבו הפרטי, ובנוסף פוגעות כלכלית בציבור כולו. כתוצאה ממעשי עבירה אלה נאלץ ציבור בעלי הרכב להגדיל את הוצאותיו על מנת להגן על עצמו מפניהן, ולשאת בעלויות ביטוח גבוהות יותר על מנת לצמצם את הנזק הכלכלי העלול להיגרם לו כתוצאה מהן. מובן כי הצער, עוגמת הנפש והטרדות המרובות הנגרמות לבעל הרכב אינם בני הגנה.

בהתייחס לעבירת גניבת הרכב ציין בית המשפט העליון כי:

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך."

(עפ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל 15/5/2006)

לצורך קביעת מתחם העונש ההולם לכל אחד ממעשי העבירה בהם הורשע הנאשם יש להביא בחשבון כי כולם בוצעו במהלך שהות בלתי חוקית בישראל, בחבורה, לאחר תכנון מראש, ועל פי הנטען על ידי הנאשם, על מנת לממן רכישת סם מסוכן.

עוד יש להביא בחשבון כי העבירות בוצעו ללא תחכום וללא שימוש במחשב רכב או בכלי פריצה.

חלקו היחסי של הנאשם באותם מעשים בהם שימש כתצפיתן, נמוך במידה מסוימת מחלקם של האחרים. מה שאין כן באישומים 1 ו-7 בהם חלקו היחסי של הנאשם זהה לחלקם של האחרים.

הנזקים שהיו צפויים להיגרם מביצוע עבירות של גניבת כל רכב הינם משמעותיים, כנ"ל. אין ספק כי נזקים אלו נמוכים מהנזקים הצפויים מביצוע עבירות של חבלה במזיד ברכב, התפרצות לרכב וגניבה ממנו.

הנזק שנגרם בפועל בעבירה של גניבת הרכב שהושלמה, בה הנאשם והאחרים מכרו את הרכב בבית לחם, הוא אותו נזק שהיה צפוי להיגרם מביצועה. לעומת זאת, הנזקים שנגרמו כתוצאה מביצוע עבירות ניסיון גניבת רכב דומים לנזקים שנגרמו בעבירות החבלה במזיד ברכב ובעבירות הגניבה מרכב. עם זאת, אין להתעלם מכך שמעשי ניסיון הגניבה לא

יצאו אל הפועל שלא מתוך חרטת הנאשם, אלא מאחר שלא עלה בידו ובידי האחרים להניע את כלי הרכב ולגנוב אותם.

לנוכח כל האמור, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הנ"ל, נראה לי כי מתחמי העונש ההולמים למעשי העבירה שביצע הנאשם הינם כדלהלן:

באישומים 1 ו- 2: בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

באישומים 3, 6, 7, 10: בין 4 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

באישום מס' 11: בין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל

לצורך קביעת העונש בתוך מתחם הענישה יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את העובדה שנטל אחריות על מעשיו, גם אם חלקית, ואת הודאתו אשר הביאה לחיסכון בזמנם של העדים הרבים המפורטים בכתב האישום ובמשאבי המערכת.

עוד יש להביא בחשבון את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

בנוסף, יש להתחשב בכך שאחד משותפיו של הנאשם נידון למאסר למשך 22 חודשים. אולם, לעונש שהוטל על השותף משמעות מוגבלת בלבד, שכן זה ניתן לאחר ששיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, שימש כעד מדינה והביא להעמדתם לדין של מעורבים אחרים.

כמו כן, יש ליתן משקל מתאים לכך שבמועד ביצוע העבירות נמנה הנאשם על קבוצת הבגירים הצעירים.

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל הרשעה בשתי עבירות קודמות של כניסה לישראל שלא כדין בגין נידון למאסר למשך 40 יום, והרשעה נוספת בעבירות של גניבה, החזקת נכס החשוד כגנוב והפרת הוראה חוקית.

בהתחשב בכל האמור לעיל, נראה לי כי עונש המתאים לנאשם מצוי בשליש התחתון של כל אחד ממתחמי הענישה הנ"ל.

כאמור לעיל, יש ליתן משקל מתאים לכך שכל מעשי העבירה בוצעו במהלך פרץ עברייני אחד, שהתרחש בפרק זמן קצר ומוגדר. האמור, בצירוף גילו הצעיר של הנאשם והודאתו, מצדיקים הטלת עונש כולל לכל האירועים, שיביא לחפיפה שאינה מבוטלת בין העונשים.

אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

עמוד 6

- .1** מאסר בפועל למשך 36 חודשים מיום מעצרו (25/1/2013).
- .2** מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או עבירה של חבלה במזיד ברכב.
- .3** מאסר למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירת התפרצות לרכב או גניבה מרכב.
- .4** מאסר למשך 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירה של גניבת רכב.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' אייר תשע"ד, 01 מאי 2014.